

ASIAINTILA PUOLUEESSA

Puolueemme on epäilemättä tullut erääseen kehityksensä kriittilliseen kohtaan. Kaikkien bolshevikkien on ponnistettava voimansa tehdäkseen perin pohjin selväksi periaatteellisen linjansa, liittyäkseen lujemmin yhteen ja johdattakseen taas puolueen, kuten ennenkin, oikealle tielle.

Ulkomailla on juuri (kesä- ja heinäkuussa 1911) ollut tapahtumia, jotka tietävät puoluekeskusten kriisiä. Nämä tapahtumat, joista on kerrottu ja joita on valotettu useissa miltei kaikkien puolueyhmiön ja virtausten lehtisissä, ovat suppeasti sanottuna siinä, että likvidaattorit (Keskuskomitean Ulkomaisen byroon kautta²¹⁸) ovat lopullisesti ajaneet karille täysistunnon koollekutsumisen. Bolshevikit ovat tehneet pesäeron tästä itsensä laittomaksi asettaneesta Keskuskomitean Ulkomaisesta byroosta ja muodostaneet liitossa „sovittelijain” ja puolalaisten kanssa „Teknillisen komission” ja „Organisaatiokomission”²¹⁹ valmistelemaan konferenssin koollekutsumista.

Mikä periaatteellinen merkitys on näillä tapahtumilla?

Pesäero likvidaattoreista, jotka ovat katkaisseet suhteensa VSDTP:hen, mutta jarruttaneet koko sen toimintaa keskusten (sellaisten kuin Keskuskomitean Ulkomaisen byroon) sisältä käsin, merkitsee tämän jarrun poistamista ja mahdollisuutta ryhtyä yksissä miehin illegaalisen ja todella vallankumouksellisen sosialidemokraattisen puolueen palauttamiseen entiselleen. Tämä on ensimmäinen ja tärkein seikka. Toiseksi: pesäero kaikki puoluelait rikkooneista Keskuskomitean Ulkomaisesta byroosta (ja sitä seurannut Martovin ja Danin eroaminen Pää-äänenkannattajan toimituskunnasta, jonka työhön he eivät olleet vuoden 1910 helmikuusta lähtien osallistuneet *lainkaan*) merkitsee, että korjataan se täysistunnon (tammikuu 1910) tekemä virhe, jonka vuoksi keskuksiin joutuivat goloslaiset²²⁰, s.o.

likvidaattorit, eivätkä puoluekantaiset menshevikit. Täysistunnon periaatteellinen linja (työväenpuolueen puhdistaminen *porvarillisista* likvidaattoruus- ja otzovismi*-virtauksista) on nyt vapaa likvidaattorisista keskustelimestä, jotka sitä salasivat.

Onneksi ovat golosilaisten ja Trotskin tekopyhät voivutukset Keskuskomitean Ulkomaisen byroon puolustamiseksi saaneet välimiehiltä oikean arvion. Kolme saksalaista sosialidemokraattia (Mehring, Kautsky ja Zetkin) saivat ratkaistakseen kysymyksen bolshevikkien rahoista, jotka oli *ehdollisesti* annettu Keskuskomitealle, ja he ovat päättäneet, *alustavasti*, ennen konferenssin pitämistä, luovuttaa rahat Teknilliselle komissiolle eikä Keskuskomitean Ulkomaiselle byroolle. Tämä päätös merkitsee, että välimiesoikeus katsoo Keskuskomitean Ulkomaisen byroon olevan *väärässä*.

Millä kannalla ovat muut ulkomailla olevat puolueeryhmät? Trotski puolustaa tietenkin kaikin mokomin likvidaattoreita, vperjodilaiset²²¹ *myös* (he eivät ole vielä sanoneet sitä lehdistössä, mutta se tiedetään heidän ja Organisaatio-komission välisistä virallisista neuvotteluista). Plehanov „odottelee” saarnaten toistaiseksi (ks. plehanovilaisten päätöslauselmaa) sovintoa Keskuskomitean Ulkomaisen byroon kanssa.

Keskuskomitean Ulkomainen byroo yrittää itse ryhtyä kutsumaan koolle konferenssia Trotskin, „Vperjodin” ja kumpp. avun turvin. Syntyykö tällaisesta „liitosta” mitään — se on tietämätöntä. Periaatteellista romahdusta ei tässä voida välttää. Tällaisesta liitosta *ei voi* syntyä mitään puolueuetyön tapaistakaan. Keskuskomitean entisen Ulkomaisen byroon kyhäämä „blokki” ei merkitse muuta kuin juonittelua hra Potresovin, Mihailin, Jurin, Romanin ja kumpp. ryhmän puolueenvastaisen ja sosialidemokratianvastaisen toiminnan *verhoamiseksi*.

---

* Otzovismi — opportunistinen virtaus, joka syntyi bolshevikkien keskuudessa vuonna 1908. Käyttäen kilpenään vallankumouksellisia korulauseita otzovistit vaativat sosialidemokraattisten edustajain kutsumista pois III Valtakunnanduumasta ja legaalisisissa järjestöissä harjoitettavan toiminnan lopettamista. Välttään, että taantumusvuosien oloissa puolueen oli tehtävä vain illegaalista työtä, otzovistit kieltäytyivät osallistumasta Duumaan, työväen ammattiyhdistyksiin, osuuskuntiin ja muihin legaalisiin ja puolilegaalisiin joukkojärjestöihin ja katsoivat välttämättömäksi keskittää koko puolueitoiminta illegaalisen järjestön puitteisiin. Ks. Leninin artikkelia „Otzovismin ja Jumalanrakentamisen kannattajain puolueeryhmästä” (Teokset, 16. osa, ss. 16—49). *Suom.*

Bolshevikkien tehtävänä on nykyään liittyä lujasti yhteen, torjua kaikki sosialidemokratian viholliset, olla esimerkkinä kaikille horjувille ja auttaa illegaalista VSDTP:tä pääsemään jaloilleen.

Sanotaan, että tämä on kahtiajako. Keskuskomitean Ulkomaisessa byroossa olevien herrojen tällaisten voivostusten tekopyhyiden ovat tunnustaneet saksalaisetkin, joille Venäjän asiat ovat vieraita. Martovin kirjasen saksankielinen laitos, joka oli toimitettu hallussapitäjille, kirvoitti Klara Zetkinin huuilta lausunnon: „Iljettävä tekele.”

Venäjällä ei ole tapahtunut illegaalisten järjestöjen jakautumista, ei ole rinnakkaisia sosialidemokraattisia järjestöjä. On puolueen kannattajia ja eronneita, eristäytyneitä likvidaattoreita. Golosilaisten, Trotskin, Bundin, „Vperjodin” y.m. ulkomaiset ryhmät tahtovat peitellä likvidaattoreiden erkanemista, auttaa heitä verhoutumaan VSDTP:n lipun suojaan, auttaa heitä ajamaan karille VSDTP:n ennalleen palauttamista. Tehtävämme on antaa hinnalla millä hyvänsä vastaisku likvidaattoreille ja *heidän vastarinnastaan huolimatta* luoda VSDTP uudestaan. Se, että pois jääneiden legalistien vastarinnasta huolimatta tapahtuvaa illegaalisen puolueen uudestiluomista ja lujittamista nimitetään „kahtiajaksi”, on yhtä kuin pilkanteko totuudesta ja (tahaton tai teeskennelty) likvidaattorien auttaminen. Bolshevikkien sanotaan toivovan ryhmäkuntia. Tällä perusteella ovat „sovittelijat” nykyään erkaantuneet (Pariisissa) erikoiseksi *puolueryhmäksi*. Toivomatta „ryhmäkuntalaisuutta” he ovat perustaneet uuden puolueryhmän (jolla on erikoinen edustusto Teknillisessä komissiossa ja Organisaatiokomissiossa — se juuri onkin puolueryhmän perustunnusmerkki, „sovittelijain” omassa keskuudessaan pitämää sisäistä kuria).

Kuinka ovat asiat ryhmäkuntalaisuuden suhteen? Tammiukuussa 1910 bolshevikit laskivat hajalle oman ryhmänsä *sillä ehdolla*, että kaikki muutkin ryhmät hajotetaan. Tämä ehto on jäänyt täyttämättä, niin kuin kaikki tietävät. „Golos”, „Vperjod” sekä Trotski ja kumpp. *tehostivat* ryhmäkuntamaista eristäytyneisyyttään. Siksi mekin bolshevikit ilmoitimme joulukuun 5 p:nä 1910 avoimesti, että ehtoa vastaan *on rikottu*, että sopimuksemme puolueryh-

mien laskemisesta hajalle *on mitätöity*, ja vaadimme takaisin ryhmämme rahat.

Puolueenvastaisten virtausten lisäksi myös plehanovilaiset ovat säilyttäneet puolueryhmänsä; heillä on oma äänenkannattaja („Dnevnik”), *oma* ohjelma, omat ryhmäkunnan ehdokkaat keskuksiin, ryhmäkunnan oma sisäinen kuri.

Mitä onttoa sanahelinää onkaan tällaisen asiointilan valitessa kirkua „ryhmäkuntalaisuutta” vastaan, varsinkin sellaisten henkilöiden taholta, jotka ovat juuri muodostaneet ryhmäkuntansa. On vihdoin aika käsittää, että kirkuminen ryhmäkuntalaisuutta vastaan on *huomion johtamista pois* todella tärkeästä kysymyksestä, siitä kysymyksestä, onko eri ryhmien työ *sisällöltään puoluetta rakentavaa* vai *puolueenvastaista*. Me bolshevikit muodostimme Teknillisen komission ja Organisaatiokomission liittoutuen „sovittelijain” ja puolalaisten ryhmien kanssa. Puolalaiset *kannattavat* „sovittelijoita”, me olemme vähemmistönä, me emme vastaa Teknillisen komission ja Organisaatiokomission sovitteluhenkisistä virheistä. Koko „sovittelukunnan” historia (jonka kerromme julki lehdistössä heti, kun sovittelijat *pakottavat* meidät sen tekemään) on *huutavaa* virheellisyttä. Bolshevikkien on käsitettävä tämä, ettei näitä virheitä enää toistettaisi.

„Sovittelijat” *eivät käsittäneet* likvidaattoreista tehdyn pesäeron aatteellisia juuria ja sen vuoksi jättivät heille muutamia *takaportteja* ja olivat useinkin (tahattomasti) likvidaattorien leikkikaluna. „Sovittelijat” veivät läpi (yhdessä puolalaisten kanssa) vuoden 1910 tammikuun täysistunnossa päätöslauselmaan idioottimaisen pykälän: „Avautuu ensimmäisen kerran” j.n.e. (ks. Leninin kirjoitusta „Diskussionnyi Listokin” 2. numerossa²²², Plehanovin „Dnevnikia”, hän kun pitää pykälää pöhönä, integralistisena, t.s. järjettömänä). Sovittelijat uskoivat golosilaisiin; siitä hyvästä „Golos” on häväissyt *julkisesti* sovittelijoita mehevillä suudelmillaan.

Sovittelijat luottivat Trotskiin, joka on ilmeisesti ja täysin kääntänyt kelkkansa likvidaattorien suuntaan. Venäjällä sovittelijat (pitäen toista vuotta hallussaan Keskuskomitean byroota, t.s. *koko* valtaa ja *kaikkia* rahoja) yrittivät hieroa kauppa likvidaattorien kanssa, esittivät heille kutsuja, „odottivat” heitä ja *siksi* eivät tehneet *mitään*.

Ja nyt sitten päästyään Teknilliseen komissioon ja Organisaatiokomissioon sovittelijat ovat joutuneet tienhaaraan: yhtäältä *se tosiasia*, että on tehty pesäero Keskuskomitean Ulkomaisesta byroosta, on sovitteluhenkisten virheiden tunnustamista ja korjaamista. Toisaalta bolshevikkeja vastaan tähdätyn erillisen puolueyhmän muodostaminen ja liittoutuminen vähimmin varmojen puolalaisten kanssa on askel vanhojen virheiden jatkamisen tietä.

Velvollisuutemme on varoittaa kaikkia bolshevikkeja tästä vaarasta sekä kehottaa heitä tiivistämään kaikki voimansa ja *taistelemaan* konferenssin puolesta. Poikkeuksetta kaikki on saatava liikkeelle tämän taistelun hyväksi. Bolshevikkien täytyy voittaa johdattaakseen puolueen oikealle tielle.

Virtauksena bolshevikit ovat kokeneet vallankumouksen jälkeen kaksi virhettä: 1) otzovismi-vperjodilaisuuden ja 2) sovittelun (hoipertelun likvidaattorien suuntaan). On aika päästä irti molemmista.

Me bolshevikit olemme kivenkovaan päättäneet olla *nyt missään nimessä* toistamatta (ja olla *antamatta* toistaa) sovitteluvirhettä. Se merkitsisi VSDTP:n jälleluomisen jarruttamista, sen sotkemista uuteen peliin golosilaisten (tai heidän Trotskin kaltaisten apuriensa), vperjodilaisten y.m. kanssa, mutta aika on kriittinen eikä hidastelu käy päinsä.

Kaikkien bolshevikkien on liityttävä lujasti yhteen, pidettävä nopeasti ja *hinnalla millä hyvänsä* konferenssi, päästävä voitolle siinä tai siirtyä avoimeen, selvään, periaatteelliseen oppositioon. Puolueen pystyy johdattamaan oikealle tielle vain bolshevismi, joka ei hoipertele ei vasemmalle eikä oikealle.

Kirjoitettu heinäkuussa 1911

*Julkaistu ensi kerran v. 1956
„Kommunist” aikakauslehden
5. numerossa*

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksen
mukaan*